

شورش جوانان در بریتانیا، خشم نسلی که رویاهایش به کابوس تبدیل شده!

شورش جوانان در شهرهای مختلف بریتانیا که از اولین روزهای ماه اوت در اعتراض به کشته شدن یک جوان در لندن آغاز شد و به تدریج در شهرهای دیگر بریتانیا ادامه یافت، حاکی از تعمیق و تشدید شکاف طبقاتی و تبعیضات اجتماعی از یک سو و بروز سازمان نیافته خشم نسلی است که با فقر و تباهی و بی چشم اندازی مواجه است.

تشدید بحران اقتصادی در جهان سرمایه و سقوط پیاپی بازارهای بورس جهان، این بی چشم اندازی را تشدید و خشم خفته میلیون ها جوان بیکار و رانده شده از اجتماع را بیدار می کند. این خشم و اعتراض به تبعیضات فزاینده در نبود تشکل و سازماندهی، گرچه شکل شورش های بی هدف خیابانی را به خود می گیرد، اما نشانه ایست از تبعیضات اقتصادی و اجتماعی و بحران لاینحل جهان سرمایه داری. مفسر روزنامه ایندپندنت به درستی می نویسد: "این جوانان با آن که در قلب شهرهای ثروتمند زندگی می کنند اما جایی در آن ندارند." فاقد تحصیلات کافی اند، از بهداشت و مسکن برخوردار نیستند، بیکارند و فاقد تامین اجتماعی. بر اساس پژوهش های آکادمیک، اختلاف طبقاتی موجود در بریتانیا، از دوران برده داری تا کنون بی سابقه بوده است. همچنین لندن پایتخت این کشور، در میان کشورهای پیشرفته سرمایه داری، شهریست با بیشترین شکاف طبقاتی و نابرابری.

گرچه رسانه های گروهی با تمرکز بر صحنه غارت فروشگاه ها و آتش زدن ساختمان ها و ماشین ها، سعی دارند ریشه ها و زمینه های اجتماعی - اقتصادی این اعتراضات را مسکوت بگذارند، اما این شورش ها، انفجار خشم سازمان نیافته علیه نظم موجودند. این صحنه ها بیش از هر چیز جلوه گاه بحران فعلی جهان سرمایه است.

فقر، بیکاری و فقدان چشم انداز روشن برای آینده، رویاهای نسل جوانی را که خواهان زندگی بهتر است، به کابوس تبدیل کرده است.

نابود باد نظام سرمایه داری برقرار باد سوسیالیسم

کمیته خارج کشور سازمان فدائیان (اقلیت)
۱۱ اوت ۲۰۱۱ (۲۰ مرداد ۱۳۹۰)